BIULETYN
INFORMACYJNY
Konfederacji Polski Niepodległej

nr. 10 | pismo wewnątrzorganizacyjne | LUTY 1991

KRAJOBRAZ POMIĘDZY WYBORAMI

Zarówno Prezydent, jak nowy rząd nie zdecydowali się jeszcze na linię postępowania. W ciągu dwu pierwszych miesięcy prezydentury, Wałęsa szuka koncepcji politycznej. Pierwszym jego dążeniem, jeszcze w grudniu, była próba dogadania się z ROAD i pozyskania ich dla nowego rządu. Nie powiodło się to, zapewne dlatego, że ROAD miał zbyt wygórowane żądania. Prezydent zdecydował się wówczas na rząd o wąskiej podstawie politycznej. Takim jest gabinet Bieleckiego, złożony głównie z ministrów w Kongresu Liberalno-Demokratycznego, a także Porozumienia Centrum i ZChN. Charakterystyczne, że w rządzie pozostali dotychczasowi ministrowie spraw zagranicznych - Skubiszewski, oraz ON - wiceadm. Kołodziejczyk, zapewne dlatego, że Wałęsa nie ma jeszcze własnych ludzi, dostatecznie kompetentnych, aby mogli przejąć te resorty; nadzorujący ich Minister Stanu w urzędzie prezydenckim - Jacek Merkel nie jest kompetentny, aby kierować którymś z tych resortów, ale widocznie uznawany jest za dość kompetentnego, aby kontrolować poczynania obu ministrów. W rządzie pozostał też Leszek Balcerowicz, przy czym jego pozycja uległa wzmocnieniu w porównaniu z pozycją w rządzie Mazowieckiego; główną przyczyną tego stanu rzeczy jest najwyraźniej nacisk lewicującej biurokracji w Depertamencie Stanu USA oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Zadaniem nadzorowania Balcerowicza obarczony został Premier J.K. Bielecki, wsparty przez trzech ministrów, różniących się poglądami od Balcerowicza, a mianowicie Zawiślaka, Lewandowskiego i Eysymonta. Można przypuszczać, że między tą czwórką a Balcerowiczem dojdzie do ostrego konfliktu, który może spowodować nawet upadek gabinetu.

Wałęsa sugeruje, że rząd będzie zajmował się tylko sprawami gospodarczymi, gdy wszystkie kwestie polityczne pozostaną w gestii Belwederu. Wyrazem tego jest powołanie sporej grupy ministrów stanu i sekretarzy stanu, z Jarosławem Kaczyńskim, szefem Kancelarii Prezydenta (nazywanym już Kanclerzem) na czele. Dalsze umocnienie politycznej funkcji Prezydenta miało nastąpić przez powołanie Rady Politycznej przy Prezydencie RP. Pomysł tej Rady wywołał silne kontrowersje, zwłaszcza ze strony lewicy postsolidarnościowej (Mazowiecki, Geremek), ~~= której udaniem Wałęsa najwyraźniej bardzo się liczy, nie wzbudził~~ też najwyraźniej sympatii w rządzie. Bielecki wypowiedział się wyraźnie przeciwko koncepcji ograniczenia rządu do spraw gospodarczych, podkreślając, że sprawy polityczne znajdują się w równej mierze w jego kompetencji. Wałęsa najwyraźniej liczy się z tymi oporami, co m.in. spowodowało, że sprawy powołania Rady Politycznej zostały wyraźnie zahamowane; zadanie przygotowania koncepcji Rady zostało powierzone W. Lamentowiczowi, a Sekretarz Stanu Siwek rozesłał ankietę do ugrupowań, których przedstawiciele ewentualnie weszliby w skład Rady, pytając o jej proponowany charakter; ponieważ odpowiedzi na ankietę mają napłynąć w terminie do 10 lutego, prawdopodobnie jakieś nowe ruchy w tej sprawie mogą nastąpić dopiero w drugiej połowie miesiąca.

Wyraźne podziały polityczne zaczynają następować w obozie prezydenckim. Zarówno Komitet Obywatelski jak Porozumienie "Centrum" nie tają zawodu, że Wałęsa odszedł od haseł głoszonych w kampanii wyborczej; szczególne rozgoryczenie wywołują próby dogadania się z ROAD. Podobne odczucia występują również w ZChN, lecz jak narazie, nie wyrażane są głośniej. Również Kongres Liberalno-Demokratyczny, bardzo silny w rządzie, lecz słaby w Belwederze, może znaleźć się po stronie oponentów. Obóz zwycięzców w wyborach prezydenckich, który postawił na Wałęsę, sądząc że wraz z nim przejmie rządy nad krajem, jest bardzo poważnie zawiedziony. Jeśli Prezydent nie zacznie spełniać pragnień swoich zwolenników, grozi, że w znacznej mierze przejdą do opozycji. Początkowo może to być jawna opozycja wobec powołanego przez Wałęsę rządu i bardziej ukryta wobec samego Prezydenta; wcześniej czy później konflikt stanie się otwarty.

Sytuację jeszcze bardziej komplikuje fakt, że rozłam również ujawnił się w postsolidarnościowej lewicy. Widać to najwyraźniej w ostrym podziale, jaki nastąpił w ROAD; gdy grupa Frasyniuka uznaje konieczność działania w ramach Unii Demokratycznej i przywództwo Mazowieckiego, grupa Bujaka jest temu przeciwna. Ale zwolennicy Unii Demokratycznej też się dzielą; mniejszość chciałaby w niej widzieć zwartą partię, w której roztopiłby się zarówno ROAD, jak Forum Prawicy Demokratycznej; większość woli raczej luźny sojusz polityczny, przy pozostawieniu odrębności jego członów.

W sumie mamy do czynienia z całkowitą dekompozycją dawnego obozu solidarnościowego. Funkcje, które ongiś spełniał NSZZ "Solidarność", a później Komitety Obywatelskie - odeszły do przeszłości. Na miejsce jednego wielkiego ruchu utworzyły się dwa zwalczające się obozy, każdy dodatkowo bardzo podzielony wewnętrznie. W sumie oznacza to rozpad dawnego jednolitego obozu. Wałęsa, jak się zdaje, ciągle ma nadzieję, że swoim osobistym autorytetem zdoła dokonać zjednoczenia zwalczających się grup, lecz jest to już całkowicie nierealne.

Rozpad "Solidarności" otwiera drogę partiom politycznym. Ale tylko dwie z nich - SdRP i KPN zachowują zwartość polityczną i organizacyjną oraz wiedzą czego chcą - choć cele ich są przeciwstawne. Pozostałe mają trudności ze skonsolidowaniem się - jak PSL, czy wręcz rozpadają się - jak ugrupowania chrześcijańsko-demokratyczne. Inne, zachowując strukturę, niezdolne są do odegrania samodzielnej roli politycznej: dotyczy to zarówno PPS, jak SD. Inne jeszcze, jak Partia Wolności (Solidarność Walcząca) dały się całkowicie zepchnąć na margines życia politycznego.

Tego rodzaju zamieszanie nie będzie trwać zbyt długo. Już wybory prezydenckie zarysowały podstawową strukturę polityczną Polski: pozycje wywalczyło sobie pięć partii: ROAD, Porozumienie "Centrum"; PSL, SdRP i KPN; do klubu tego doszła Unia Demokratyczna, a pragną zająć miejsce ZChN i KL-D. Zapewne zbliżające się wybory parlamentarne dokonają procesu ostatecznej selekcji.

Wydział Polityczny KPN

Ważniejsze spotkania i terminy w miesiącu lutym 1991r.

31.01.91r. - Termin płatności za wydane legitymacje członkowskie
01.02.91r. - od tego dnia odbiór plakatu werbunkowego
09.02.91r. - godz.11.00 - zebranie odpowiedzialnych za działalność gospodarczą
15.02.91r. - termin składania ankiet kandydatów do parlamentu
16.02.91r. - Posiedzenie Rady Politycznej KPN
16.02.91r. - zdeklarowany termin płatności za wydane legitymacje
23.02.91r. - godz.11.00 - zebranie dotyczące kampanii wyborczej do parlamentu
28.02.91r. - zdeklarowany termin płatności za wydane legitymacje.

Konfederacja Polski Niepodległej

W SPRAWIE: WOLNYCH WYBORÓW

Wbrew oczekiwaniom społecznym, tempo przemian w Polsce jest nadal niepokojąco powolne. Jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy - na co Konfederacja wskazywała wielokrotnie - jest odwlekanie wolnych wyborów parlamentarnych. Straciliśmy już conajmniej rok. Brak parlamentu, który - podobnie jak Prezydent RP - czerpałby swą siłę polityczną z woli narodu, spowodował już wiele niepowodzeń, jakie ujemnie odbiły się na stanie rzeczy w kraju oraz autorytecie i możliwościach Rzeczypospolitej na arenie Europy i świata. Przedłużanie takiej sytuacji, dotychczas szkodliwe, obecnie - w kontekście zmieniającego się szybko położenia zewnętrznego Polski oraz objawów wzrostu napięcia społecznego - staje się groźne.

Rada Polityczna Konfederacji Polski Niepodległej jest zdania, że wolnych wyborów parlamentarnych nie sposób dalej odwlekać. Należy je przeprowadzić w najbliższym terminie. Naszym zdaniem w grę wchodzą dwie daty 26 maja i 2 czerwca 1991r., obie jeszcze przed przybyciem do Polski Ojca Świętego Jana Pawła II. Nie przeprowadzenie wyborów w tym terminie spowoduje, że zostaną one odłożone conajmniej do końca października, a więc pochodzący z nich Sejm rozpocząłby normalną pracę najwcześniej w końcu roku.

Aby wolne wybory mogły się odbyć w proponowanym terminie, decyzje muszą być podjęte jeszcze w pierwszej połowie lutego, a do końca tego miesiąca Sejm powinien uchwalić ordynację wyborczą. Wówczas pozostanie około trzech miesięcy na przygotowanie wyborów i przeprowadzenie kampanii wyborczej.

Muszą to być rzeczywiście wolne i nieskrępowane wybory, wolne również od manipulacji, ukartowanego spisku i wykorzystywania dominacji finansowej. Ludzie muszą mieć możność nieskrępowanego, w pełni świadomego wyboru. W przeciwnym wypadku wybory nie spełnią oczekiwań, a mogą doprowadzić do groźnych reakcji powyborczych. Uczymy się dopiero demokracji, pamiętajmy o jej możliwościach, ale i o tkwiących w niej niebezpieczeństwach, gdy czyny rozmijają się ze słowami, rozbudzone nadzieje pozostają niespełnione, a odwołanie się do woli społeczeństwa przeradza się w narzucenie woli społeczeństwu.

Trzy kwestie wymagają szczególnej uwagi.

1. - Kampania wyborcza powinna pozwolić obywatelom na dokonanie rzeczywiście świadomego wyboru. Dlatego wymaga to czasu. Pośpiesznie przeprowadzone kampanie w poprzednich trzech wyborach ujemnie wpłynęły na ich przebieg, efekty i następstwa. Wprawdzie obecnie daje się zauważyć pewne zmęczenie wyborami, jest to jednak przede wszystkim skutek traktowania poprzednich wyborów jako swoistej manipulacji.

2. - Źródła finansowania kampanii wyborczej muszą być jasne i pod niewątpliwą kontrolą społeczną. Coraz silniej objawia się bowiem niebezpieczeństwo wpływania na wyniki wyborów przez anonimowe środki finansowe, zarówno krajowego, jak zagranicznego pochodzenia. Zjawisko to zarysowało się już podczas wyborów samorządowych, a bardziej dramatycznie pojawiło się podczas ostatnich wyborów prezydenckich. W naszym życiu publicznym coraz istotniejszym zjawiskiem stają się nieujawniające się siły, którym zależy na politycznym opanowaniu Polski, albo pragnące uzyskać pozycję, pozwalającą zagarnąć za bezcen znaczną część naszego majątku narodowego. Nie ma to nic wspólnego ze spiskową teorią historii, takie są realia naszego czasu wielkich przemian i powszechnego zamętu.
Zło będzie, jeśli o naszej przyszłości zdecyduje nie wola obywateli, a pieniądze niewiadomego pochodzenia.

3. - Środki masowego przekazu powinny nareszcie uzyskać rzeczywiście pluralistyczny charakter. Podporządkowanie telewizji partykularnym interesom rządzącej grupy przyniosło w ubiegłym roku ogromne szkody społeczne. Próba przekształcenia systemu prasy i informacji, czego głównym wyrazem stało się likwidowanie dawnego totalitarnego koncernu RSW "Prasa-Książka-Ruch" przyniosło niewielkie zmiany pozytywne, a wiele nietrafnych, trudnych do

gotnięcia decyzji. Bez szybkiej zmiany modelu informacyjnego i umożliwienia wszystkim liczącym się siłom politycznym swobodnego dostępu do środków masowego przekazu oraz rynku prasowego, możliwości manipulacji wyborczej pozostaną prawie nieograniczone.

Trzeba być świadomym tych kwestii przy sporządzaniu nowej ordynacji wyborczej. Szerzej i bardziej precyzyjnie niż poprzednio powinna ona stwarzać warunki, zapewniające obywatelom nie tylko formalną, lecz również rzeczywistą swobodę świadomego wyboru.

Co do samego modelu wyborów, opowiadamy się za wyborami proporcjonalnymi do jednoizbowego Sejmu Ustawodawczego. Sejm powinien być jednoizbowy, bowiem głównym jego zadaniem będzie określenie ustroju państwa i uchwalenie Konstytucji, co wymaga wstrzymania się od narzucania mu rozwiązań co do struktury przyszłego parlamentu. Dopuszczamy zwiększenie liczebności Sejmu Ustawodawczego, np. do obecnej liczebności Sejmu i Senatu łącznie. Wybory proporcjonalne - ponieważ pozwolą one na najlepsze odwzorowanie w Sejmie układu sił politycznych społeczeństwa - co ma kluczowe znaczenie przy uchwalaniu Konstytucji. Dopuszczamy wprowadzenie progu procentowego i dzielenie mandatów tylko między listy, które ten próg przekroczyły.

Stała Komisja Rady Politycznej
Konfederacji Polski Niepodległej

W dniu 16.01.1991r. na posiedzeniu Stałej Komisji Rady Politycznej i CKAB poruszono zagadnienia na temat sytuacji politycznej w kraju i na świecie na tle wydarzeń w Zatoce Perskiej oraz w krajach nadbałtyckich ze szczególnym uwzględnieniem sprawy Litwy.

Leszek Moczulski poinformował zebranych o stanowisku KPN dotyczącym Państwa Litewskiego.

Dyskutowano o przygotowaniach do wyborów parlamentarnych. Plan tych przygotowań opracuje i przedstawi M.Janiszewski, szef sztabu wyborczego w niedawnych wyborach prezydenckich. Listy kandydatów powinny wpłynąć do 15.02.1991r.

Do 16.02.1991r. powinien być powołany Sztab Szkolenia Wyborczego.

Ustalono termin zamknięcia prac nad projektem programu gospodarczego Konfederacji na dzień 20.01.1991r. oraz folderu popularyzującego KPN do 30.01.1991r. Postanowiono nawiązać bezpośredni kontakt z Prezesem Komitetu d/s Radia i Telewizji Marianem Terleckim. Wykorzystując osobiste powiązania K.Król, D.Wójcik, M.Janiszewski i A.Słomka spotkają się w najbliższym czasie z Prezesem w celu omówienia warunków współpracy.

L.Moczulski poinformował o planowanej na 26.01.1991r. w Łodzi naradzie wszystkich radnych z KPN i wynikające z tego faktu zadania.

Na wniosek A.Słomki powołano Katarzynę Pietrzyk na szefa biura prasowego KPN. Propozycja została przyjęta przez zebranych. Uznano za wskazane, aby w posiedzeniach CKAB uczestniczyli szefowie Okręgów i Obszarów co dotychczas rzadko czynią.

Przyjęto projekt plakatu werbunkowego między innymi potrzebnego do przeprowadzenia skutecznej akcji werbunkowej.

Na wniosek szefa Okręgu Warszawskiego powołano w Pruszkowie Rejon Działania KPN.

Opracował: Zbigniew Adamczyk

Zawiadamiamy, że w Wydziale Technicznym KPN można już nabyć program gospodarczy KPN (PIRG). Cena tylko 5000 zł.!!!
Prosimy o składanie zamówień i możliwie szerokie rozpropagowanie wśród naszych członków i w społeczeństwie.

19.01.1991r. odbyło się w Warszawie posiedzenie CKAB rozszerzonego o przedstawicieli Obszarów i Okręgów z terenu całej Polski. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Rady Politycznej. Przyjęto następujący porządek dnia:

1/ sprawy polityczne
2/ narada radnych w Łodzi
3/ sprawy gospodarcze
4/ przygotowania do wyborów parlamentarnych
5/ sprawy organizacyjne
6/ wolne wnioski

Ad.1

K.Król poinformował o wyjeździe Przewodniczącego KPN na Taiwan. L.Moczulski został zaproszony przez Światową Ligę na Rzecz Wolności i Demokracji na mający odbyć się tam Kongres.
Omówił sytuację polityczną w Kraju, która została zakończona przez wydarzenia związane z powołaniem nowego rządu, oraz sprawami międzynarodowymi. (Bliski Wschód + Litwa).

Ad.2

E.Michalak powiadomiła o naradzie radnych w Łodzi. Zasadniczym celem narady jest podjęcie uchwał dotyczących finansowania rad gminnych i zmiany ustawy kompetencyjnej.

Ad.3

A.Słomka podkreślił konieczność podjęcia we wszystkich Okręgach i Rejonach działalności gospodarczej. Uzyskane fundusze pozwolą na uzyskanie kapitału potrzebnego do pokrycią kosztów utrzymania i prowadzenia działalności KPN.
CKAB podjął decyzję o odbyciu w dniu 9.02.1991r. o godz.11.00 w Warszawie zebrania osób zajmujących się działalnością gospodarczą w terenie. Wynika z tego, że do dnia 8.02.1991r. w każdej strukturze powinny być powołane osoby do prowadzenia tej działalności.
A.Szczepan z Katowic podzielił się z zebranymi wiedzą na temat zorganizowania i podjęcia działań gospodarczych i uzyskiwanych efektach.

Ad.4

Przedstawiono ankietę, którą powinni wypełnić kandydaci do parlamentu. Dyskutowano nad weryfikacją kandydatów i sposobami ich zgłaszania.
A.Słomka zaproponował, aby sprawami szkoleniowymi, zbieraniem materiałów dotyczących wyrobów zajął się p.Maciej Krogulski - Katowice ul.Bronisławy 26 m 3, tel.523-778.
Wyznaczono termin zebrania osób wytypowanych ze struktur do zajmowania się kampanią wyborczą na dzień 23.02.1991r.

Ad.5

Z.Adamczyk przedstawił sprawy związane z wydawaniem legitymacji członkowskich. Przypomniał o konieczności powołania w każdym z Obszarów referatów kadrowych i werbunkowych oraz o zadaniach, które miałyby do wykonania. Zaznaczył, iż CKAB oczekuje na pisemne sprawozdania z powołania tych referatów.

Ad.6

A.Słomka rozpoczął dyskusję nad sposobem prowadzenia skutecznej akcji werbunkowej, której celem byłoby stworzenie z KPN partii masowej.
M.Janiszewski wydrukuje plakaty propagujące Konfederację. Można będzie odebrać je z Warszawy od 1.02.1991r.
A.Ziółkowska powiadomiła zebranych o akcjach protestacyjnych i kwestach zorganizowanych przez KPN na rzecz Litwy. Poprosiła, aby zebrane podpisy pod petycjami oraz pieniądze przekazywać do Centrali, za pośrednictwem której przekazywane będą na ręce posła Parlamentu Litewskiego p.Czesława Okinczyca.
K.Król zapoznał konfederatów z planowanymi zmianami dotyczącymi tyg."Opinia".
Przypomniano o potrzebie regularnego nadsyłania kopii protokołów z posiedzeń KAB Okręgów do sekretariatu CKAB.

Kolejne zebranie CKAB, które odbyło się w dniu 29.01.1991r. rozpoczął L.Moczulski zapoznając zebranych z przebiegiem wizyty na Tajwanie, dokąd był zaproszony na Kongres Ligii na Rzecz Demokracji. Przedstawił tematykę

odbytych rozmów i ich ewentualne konsekwencje. Następnie opisał swój udział w przyjęciu noworocznym w Zamku Królewskim zorganizowanym przez prezydenta L.Wałęsę. L.Moczulski miał możność wymiany poglądów na istotne problemy społeczno-polityczne kraju z wieloma przedstawicielami różnych opcji politycznych jak: Porozumienie Centrum, ROAD i in.
Głównymi tematami były sprawy związane z utworzeniem Rady Politycznej przy prezydencie oraz termin wyborów parlamentarnych.

M.Janiszewski, szef Sztabu Wyborczego przedstawił projekt programu kampanii wyborczej z wyszczególnieniem terminów działań i kosztów związanych z jego realizacją. Program ten z nielicznymi poprawkami został zaaprobowany.

Uznano, iż przygotowania do kampanii wyborczej powinny być zadaniem pierwszoplanowym KPN w najbliższym okresie. Postulowano ukazywanie się "Biuletynu Informacyjnego" w cyklu tygodniowym począwszy od lutego 1991 r.
Zdecydowano o konieczności inspekcji organizowanych przez CKAB w ośrodkach KPN, w których kuleje praca organizacyjna.

Skrytykowano długi proces przygotowywania "kodeksu moralnego" członków KPN, do czego zobowiązali się kol. kol. Krzysztof Kamiński z Lublina i Andrzej Ostoja-Owsiany z Łodzi.

CKAB udzieliło pełnomocnictw p.Henrykowi Kozakiewiczowi do załatwiania i prowadzenia wszelkich informacji związanych ze sprawami personalnymi.

CKAB upoważniło p.p. M.Janiszewskiego, K.Króla, K.Lancmana, Z.Adamczyka oraz H.Kozakiewicza do założenia konta bankowego dla Komitetu Obywatelskiego przy Leszku Moczulskim.

Opracował: Z.Adamczyk

Warszawa, dnia 22 stycznia 1991r.

O Ś W I A D C Z E N I E

Wojska sowieckie napadły na kolejne państwo, tym razem atak nastąpił na stolicę Łotwy - Rygę. To zachowanie nie jest nowe polityce ZSRR.
Powstałe w wyniku krwawej rewolty państwo, przemocą i terrorem przez cały okres swego istnienia usiłowało podbijać sąsiednie kraje i niszczyć system demokratyczny, gdzie tylko było to możliwe.

Po porażce polityki monachijskiej wobec Hitlera oraz polityki jałtańskiej wobec Stalina - wydawało się, że żaden naród nie będzie już zarzucał wielkim państwom demokracji zachodniej cynizmu, oportunizmu i uległości wobec totalitarnego reżimu.
Reakcja Stanów Zjednoczonych i innych państw demokratycznych świadczą jednak o niechlubnym nawiązaniu do przeszłości. Dotyczy to niestety, także i rządu odzyskującej niepodległość Polski.
Minister Spraw Zagranicznych państwa litewskiego Savdargas powiedział, że różnica pomiędzy zachowaniem Zachodu w sprawie Litwy i Kuwejtu, świadczy o tym, że w Zatoce Perskiej chodzi nie o wolność ale o naftę. Te gorzkie słowa stają się dziś nad wyraz prawdziwe. Miejmy nadzieję, że wystarczy demokratycznym państwom i narodom wyobraźni oraz woli walki o wolność naszą i ich samych.

Stała Komisja Rady Politycznej KPN

CKAB otrzymał z terenu sprawozdanie dotyczące przeprowadzonych akcji wyrażających poparcie dla niepodległościowych dążeń krajów nadbałtyckich, szczególnie Litwy.
Słowa uznania należą się organizatorom tych akcji w Warszawie, Poznaniu, Bełchatowie, Żyrardowie i Tarnowie. Wykazali oni dużą pomysłowość i skuteczność.

Świetnym pomysłem było zorganizowanie przez KPN turnieju piłkarskiego, który odbył się w hali GKS "Wybrzeże" w Gdańsku. Podczas imprezy rozprowadzano „cegiełki" o wartości 2000,- i 5000 zł.
Dochód przeznaczono na pomoc rodzinom pomordowanych w Wilnie.

Przeprowadzone akcje spotkały się z pozytywnym odbiorem społecznym, zostały odnotowane przez środki masowego przekazu, przyczyniły się do wstępowania w szeregi KPN nowych członków.
Za zdecydowane poparcie słusznych dążeń narodu litewskiego do uzyskania Niepodległości, Konfederacja otrzymała podziękowanie od Prezydenta Litwy Vytautasa Landsbergisa, którego kopię drukowaliśmy w "Biuletynie nr 9".

* ZALECENIA * INSTRUKCJE * RELACJE * SPRAWOZDANIA *

SZTAB WYBORCZY KPN

Zbiorcze podsumowanie finansowe prezydenckiej kampanii wyborczej 1990 roku Sztabu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej L.Moczulskiego

Konfederacja Polski Niepodległej wydała w prezydenckiej kampanii wyborczej (wg nadesłanych rozliczeń) sumę 369.433.500 zł.
80% z powyżej wymienionej kwoty wydatkowano na propagandę (reklama prasowa, plakaty, ulotki, plansze, transparenty, zdjęcia itp.)

15% pochłonęły transporty, przewozy materiałów i ludzi, łączność i opłaty pocztowe.
5% to wydatki inne, takie jak: wynajęcie sal na spotkania z wyborcami, kwiaty, organizacja turnieju tenisa stołowego itp.
(Dokładne dane w załączonych rozliczeniach szczegółowych).
Zaznaczyć trzeba, że całość pracy przy organizowaniu i prowadzeniu preyzdenckiej kampanii wyborczej, zarówno Sztab Wyborczy, struktury terenowe KPN jak i poszczególni członkowie wykonywali społecznie bądź w ramach innych obowiązków organizacyjnych.

W trakcie prowadzenia kampanii wyborczej środki własne KPN (składki, darowizny "Wydawnictwa Polskiego KPN" oraz inne datki) wyniosły 118.176.110 zł.
(Dokładne dane w załączonych rozliczeniach szczegółowych).
Kwotę 251.257.390 zł., która stanowi różnicę pomiędzy wydatkami a wpływami w prezydenckiej kampanii wyborczej Konfederacja Polski Niepodległej pokryła z pożyczek zaciągniętych od prywatnych obywateli.

Pełnomocnik Kandydata na
Prezydenta RP L.Moczulskiego
Krzysztof Król

Szef Sztabu Wyborczego
L.Moczulskiego
Michał Janiszewski

6.02.91r.

Do Szefów Obszarów!

Proszę o wyznaczenie osób, które w Obszarze będą odpowiedzialne za prowadzenie kampanii wyborczej do parlamentu RP.

Proszę przesłać dane personalne tych osób do Sztabu Wyborczego KPN do dnia 23 lutego 1991r.

Szef Sztabu Wyborczego
Michał Janiszewski

Od godziny 12.30 do 13.30 dnia 21 bm. w Katowicach Konfederacja Polski Niepodległej zorganizowała pikietę pod Kolegium ds. Wykroczeń.
Konfederaci domagali się zmiany składu osobowego Kolegium.
Przewodnicząca p.K.Szlaeter i wiceprzewodniczący p.M.Pallasek kierują tym Kolegium od bardzo dawna. Są znani działaczom Związku Zawodowego "Solidarność" (oni orzekali po wypadkach w Kopalni "Wujek"), znają ich również Konfederaci (A.Słomka), których oni również oskarżali i karali.

O pikiecie i żądaniach powiadomiono Sąd Rejonowy w Katowicach i Ministerstwo Sprawiedliwości.
Nagłośniła tą pikietę lokalna prasa i radio, a dziennikarze byli obecni na manifestacji.

Celem zainteresowania szerszego grona społeczeństwa Konfederaci wydrukowali ulotki, które następnie były rozdawane na ulicach Katowic.

Pikieta przyniosła pozytywny skutek. Przewodnicząca i wiceprzewodniczący Kolegium zostali zwolnieni.

O F E R T A
WYDAWNICTWA POLSKIEGO KPN

Przedstawiamy Państwu ofertę książek wydanych przez "Wydawnictwo Polskie" K P N

1.	Stanisław Mackiewicz "Myśl w obcęgach"	cena:	8.000,-
2.	Statut KPN	"	3.000,-
3.	Józef Piłsudski "Pisma wybrane"	"	20.000,-
4.	"Napaść sowiecka na Polskę - Dokumenty"	"	4.500,-
5.	Jaques Doriot "Pieniądze płyną z Moskwy"	"	3.000,-
6.	Józef Szostak "Moja służba Niepodległej" /Wspomnienia/	"	3.500,-
7.	Antoni Lenkiewicz "Kawalerowie Polski Niepodległej"	"	3.000,-
8.	Bogdan Urbankowski "Człowiek pośród legend"	"	12.000,-
9.	Słownik rolniczy angielsko-polski, polsko-angielski.	"	18.000,-
10.	L.Moczulski "III Rzeczpospolita"	"	8.000,-
11.	L.Moczulski "U progu niepodległości"	"	6.000,-

Prosimy o pomoc w jak najszybszym rozkolportowaniu w/w pozycji. To są przecież nasze wspólne konfederackie pieniądze, za które Wydawnictwo mogłoby wydrukować następne pozycje.

Zamówienia proszę kierować na adres:
"Wydawnictwo Polskie KPN", 00-920 Warszawa, ul.Nowy Świat 18/20.

Wydawnictwo Polskie KPN informuje, że ukazał się w sprzedaży "Katalog Znaczków Pocztowych KPN z lat 1984 - 1990".

Cena 35.000 zł.

wydaje CKAB Druk. WP KPN	CENTRALNE KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ Warszawa 00-920, ul.Nowy Świat 18/20 tel.26-89-19 lub 26-54-01 wew. 658 telefax 26-14-00 Redaktor odpowiedzialny: Z.Adamczyk	Numer zamknięto 7. II. 1991